

herende stat, eller hvis ingen stat er villig til at modtage det, skal der i medfør af stk. 4 træffes beslutning om dets anbringelse efter konsultationer mellem de berørte stater og relevante internationale organisationer.

Stk. 5 indebærer, at den stat, der besidder det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg kan anmode om assistance og samarbejde fra andre stater og relevante internationale organisationer, særligt Det Internationale Atomenergiagentur. Staterne og de internationale organisationer opfordres til at yde assistance i videst muligt omfang.

De involverede stater skal give meddelelse til Det Internationale Atomenergiagentur om anbringelsen eller den fortsatte besiddelse af det radioaktive materiale, anordningen eller det nukleare anlæg, jf. stk. 6.

Endelig følger det af stk. 7, at konventionen i tilfælde af spredning i forbindelse med en forbrydelse som nævnt i artikel 2 ikke berører internationale regler om ansvar for atomskader eller andre internationale regler.

I artiklerne 19-22 er fastsat en række bestemmelser om de deltagende staters indbyrdes forhold, bl.a. med hensyn til underretning, konsultationer og ikke-indblanding i indre anliggender, ved efterlevelse af konventionen.

Konventionen indeholder i artiklerne 23-28 under- tegnelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser mv. Konventionen træder i kraft den 30. dag efter den dag, hvor 22 stater har deponeret deres ratifikationsinstrumenter. Konventionen er endnu ikke trådt i kraft.

2.4. Straffelovrådets overvejelser

2.4.1. Indledning

Som anført ovenfor under pkt. 1.4. anmodede Justitsministeriet den 19. august 2005 Straffelovrådet om nærmere at overveje, hvilke lovgivningsmæssige ændringer en dansk ratifikation og gennemførelse af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og FN's konvention om nuklear terrorisme vil nødvendiggøre på det strafferetlige område. Justitsministeriet anmodede samtidig Straffelovrådet om i lyset af den senere tids udvikling og erfaringer på terrorområdet det mere generelt at overveje, om straffelovens anti-terrorbestemmelser (§§ 114-114 e) i sammenhæng med den øvrige strafferetlige lovgivning fortsat giver et tilstrækkeligt strafferetligt værn mod terrorisme.

Straffelovrådet har den 1. marts 2006 afgivet betænkning nr. 1474/2006 om det strafferetlige værn mod terrorisme.

Betænkningens kapitel 2 og 3 indeholder Straffelovrådets overvejelser om, hvilke lovgivningsmæssige ændringer en dansk ratifikation og gennemførelse af Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme og af FN's konvention om nuklear terrorisme vil nødvendiggøre på det strafferetlige område. Rådets overvejelser er sket med udgangspunkt i to redegørelser om de lovgivningsmæssige konsekvenser, som Justitsministeriet har sendt til Folketingets Retsudvalg henholdsvis den 10. maj 2005 og den 18. juli 2005.

Betænkningen indeholder som bilag 1 en oversigt over de relevante bestemmelser i de konventioner, der er nævnt i bilaget til Europarådskonventionen. Oversigten angiver til belysning af konventionens definition af en terrorhandling (»terrorist offence«) de handlinger omfattet af de 10 konventioner, som er opregnet i bilaget til konventionen.

Rådet har i kapitel 4 generelt overvejet, om straffelovens særlige anti-terrorbestemmelser i sammenhæng med den øvrige strafferetlige lovgivning giver et tilstrækkeligt værn mod terrorisme.

Der er efter Straffelovrådets opfattelse ikke behov for at foreslå nye bestemmelser om kriminalisering af modtagelse af midler fra en terrororganisation, således f.eks. ikke i tilfælde hvor en gruppe eller sammenlutning, der begår eller har til hensigt at begå terrorhandlinger, anvender lovligt tilvejebragte midler, f.eks. lønindkomst eller indkomst hidrørende fra lovlig erhvervsvirksomhed, til at støtte lovlige aktiviteter, f.eks. i form af humanitært arbejde forestået af Røde Kors. Det er i øvrigt rådets opfattelse, at de gældende bestemmelser sammen med bestemmelserne i rådets lovudkast rummer mulighed for at straffe i de tilfælde, hvor der har vist sig behov herfor.

Kapitel 5 indeholder rådets lovudkast, som bygger på en enig indstilling fra Straffelovrådet. Dog udtaler et mindretal af rådets medlemmer (dekan, professor, lic. jur. Vagn Greve), at det ville være naturligt, om dansk ret krævede kvalificeret forsæt (hensigt) ved de forskellige bestemmelser om terror og terrorlignende handlinger, særligt når kriminaliseringen vedrører handlinger, som er meget fjerne fra selve terrorhandlingen, for at bringe dansk ret i bedre overensstemmelse med folkeretten og andre landes tilsvarende kriminaliseringer.

Rådet har ikke i betænkningen taget stilling til behovet for at foretage ændringer i andre love, f.eks. retsplejeloven og udleveringsloven. Særligt med hensyn til spørgsmålet om ændring af udleveringsloven henvises til pkt. 9 nedenfor.

Nedenfor er der under pkt. 2.4.2. redegjort for Straffelovrådets overvejelser om, hvilke lovgivningsmæs-